

Pismo to wychodzi codziennie
oprócz świąt uroczystych,
w drukarni
J. T. BIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA
Kwartalna.....złp. 12
Miesięczna..... „ 5

Jutro Kleofasza Bisk.

Prasa Krakowska

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

Barometr zredukowany na 0° Reaumur.

Dzien. godzina	Barometr na 00° R.	Therm.	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7 27	4. 405	+ 12,5	+ 9,5	Zaden.	Pochmurno	Mgła.
12	4. 701	18,8	11,7	„ „ „	„ „	Deszcz-Grzmot
2 1	4. 508	16,8	10 3	Pn. wchodzący średni	„ „	Deszcz
9	4. 701	+ 12,8	+ 9,4	„ „ słaby	„ „	

Cześć Nienrządowa.

WIADOMOŚCI Z OSTATNIEJ POCZTY.
P O L S K A.

Warszawa 17 Września..

Wczoraj o godzinie 10 zrana w gmachu Banku Polskiego zebrali się właściciele listów zastawnych towarzystwa kredytowego ziemskiego, celem obrania prezesa komitetu, który to urząd wakuwał po zgonie ś. p. byłego senatora kasztelana Lewińskiego. Kandydatami na prezesa komitetu byli: Stanisław Węgrzecki, były sędzia appellacyjny. Franciszek Hepner i Józef Potocki. Po odczytaniu listy imiennej właścicieli listów zastawnych, mających prawo głosowania, okazało się, iż pierwszy miał większość kresek 774, a zatem Stanisław Węgrzecki obrany został jednomyślnie prezesem komitetu właścicieli listów zastawnych. Radcami tegoż komitetu obrani zostali: Mierzejewski, Łaszewski, Kulikiewicz i Sojecki.

R O S S Y A.

Petersburg 6 Września.

W rocznicę radosnej uroczystości koronacji NN. Cesarstwa JJ. tak w greckorossyj-

skich jako i w innych wyznaniach świątyniach stolicy odbyły się dziękczynne modły. Wieczorem miasto rześisto było oświecone, a przed gmachem 2 korpusu kadetów wyprawiono ognie ochotne, którym piękna sprzyjała pogoda.

Przez ukaz Cesarski do rządzącego senatu z dnia 1 b. m. z przyczyny powołania głównego dowódcy floty i portów Czarnomorskiej admirała Greigh do rady państwa, zarząd też flotą i portami, do czasu mianowania głównego dowódcy, poleconym zostaje naczelnikowi sztabu teyże floty i portów generał - adjutantowi vice - admirałowi Łazarew.

N. Cesarz Jmć raczył rozkazać nie przyjmować do żadnej służby rządowej i do dalszego rozrządzania zwierzchności, księcia Władysława Lubomirskiego, który należał do ostatniego powstania.

Na zasadzie zatwierdzonego przez N. Państwa postanowienia komitetu na interessa gubernii od Polski oderwanych, zabrania się przyjmować do służby rządowej i wyborów szlacheckich, zamieszanych do byłego powstania J. Zachwatowicza i Hilarego Olinarowicza.

Na takieyże zasadzie zabrania się przyjmować do służby rządowej i wyborów szla-

checkich ob. gub: Wołyński Fryderyka Wielhorskiego, do dalszej uwagi głównej mieszcowskiej zwierzchności.

Moskwa 15 Sierpnia.

Dnia 11 lipca b. r. miało miejsce w tułtejszej stolicy poświęcenie kamienia węgielnego kościoła katolickiego. Ten pobożny obrzęd odbył się w obecności PP. wojennego generała-gubernatora, księcia Golicyn, cywilnego gubernatora P. Niebolsin i innych wyższych urzędników. Kościół katolicki francuzki w Moskwie powstaje dziś z gruzów, przez gorliwość swych parafian i proboszcza, a nadewszystko skutkiem szczodrości N. Cesarza, który raczył wesprzeć go pożyczką 50,000 rubli, na przełożenie księcia Golicyn. Cała budowa kosztować będzie 100,000 rubli.

Osoby któreby chciały przyłożyć się do tego pobożnego przedsięwzięcia, raczą ofiary swoje przysłać do rządu syndykalnego kościoła francuzkiego w Moskwie.

A U S T R Y A.

Od granic Czech 6 Września.

W tych dniach ma przybyć dwóch monarchów do zamku hrabiego Waldstein w Münchengrätz, w obwodzie Bunzlau na granicy Szląskiej. Cesarz Austriacki wyjechał już z Pragi, gdzie miał do 8 zabawić, lecz Cesarstwo postanowili w przód tam stanąć, aby być obecnymi przyjęciu dostojnych swoich sprzymierzeńców. (Już tam przybyli). Skoro doniesiono z pewnością o przybyciu N. Cesarza Mikołaja, udał się niezwłocznie najwyższy burgrabia hr. Chotek do Münchengrätz, dla poczynienia przygotowań dla dostojnych gości. W samym zamku znajduje się 50 pokojów mieszkalnych, przytem jest tam także dom myśliwski. Batalion strzelców będący na załodze w Gieczynie przeznaczony do służby w zamku. Utrzymują wszyscy, iż zjazd monarchów tylko 2 lub 3 dni potrwa; poczem powróci Cesarz J. Austriacki przez Jozefstad, Berno i Morawę do Wiednia. Wiele ekwipażów przejechało także przez Cieplice do Münchengrätz. Xiążę Mołdeński ma być także obecnym na tym kongresie.

Dowiadujemy się, iż rząd francuski z powodu poruszeń w Szwajcaryi, znajduje się w obawie, albowiem nikt niemoże wyrachować

do jakiego końca takie doprowadzą. Wprawdzie niezdaje się aby przeto powszechny pokój miał być naruszony, jednakże mogłyby stąd powstać zawiąkania, któreby się stały nieprzyjemnymi dla wewnętrznych stosunków Francyi. Aby temu zapobiedz, miał gabinet paryżki proponować, aby Szwajcarów tak długo nienaruszenie zostawić, dopóki się z ich niesnasków nieokaże bezpośrednia szkoda dla trzeciego, której niedopuszczać, własna obrona poleca.

Dnia 19 t. m. naradzały się staury na 89 posiedzeniu seymowem nad siódmym i ostatnim artykułem trzeciego aktu urbarjalnego. Wszelkie urbarjalne użytki należą do poddanych tylko w obrębie ich włości, nie mogą sobie zatem żadnego prawa rościć do realności za granicą ich okręgu leżących. Poczem naradzono się nad artykułem 4. o powinnościach urbarjalnych, czyli daninach poddanych dla swego państwa. Wstęp do tegoż artykułu tak brzmi: „Ponieważ własność gruntu należy do państwa, i wszelka ziemia, którą poddany obrabia, wypływa z nadania państwa, słusznie zatem i sprawiedliwie, aby poddany z tegoż opłacał swemu panu podatki i odbywał robociznę.“ Utrzymał się całkiem, pomimo tego, że wielu deputowanych chciało takowy usunąć; również potwierdzono poprawiony pierwszy paragraf, że poddany każdy za swoją posiadłość powinien swemu panu jeden złoty reński opłacać.

Dnia 21 sierpnia otworzył tavernik hr. Palfy Erdöd, posiedzenie tawernikalnéj stolicy w naszym mieście. Uroczystość ta nie odprawiała się już w Presburgu przez całe pół wieku. — Następujące są nazwiska powołanych królewskich wolnych miast i wysłanych z tychże deputowanych: z Budy p. Benedykt Nagy; z Pestu P. Jordan Korher, z Presburga P. Jerzy Giulikowies; z Koszyc P. Jan Aranioffy; z Oedenburga P. Andrzej Fabricius; z Maria-Teresiopel, Pan Józef Scharits; z Zomber, P. David Konyovits; z Temeswaru, P. Jan Bakits; z Bardiowa, P. Stefau Keler; z Eperies, P. Stefan Dienes; z Agram, P. Józef Staydacher.

P R U S S Y.

Frankfort 3 Września.

Bieg gońców jest nadzwyczajnie żywy, szczególnie pomiędzy Paryżem, Wiedniem, Pragą i Berlinem.

(K. IV.)

WIADOMOŚCI Z DAWNIEJSZYCH POCZT.

S Z W A Y C A R Y A.

Bazylea 31 Sierpnia.

W tych dniach stanęło na naszych granicach 5000 wojska francuzkiego.

Zürich 30 Sierpnia.

Seym uchwalił jednomyślnie projekt kommissyi, że Neufchatel jeżeli do d. 11 b. m. nie wysłże posłów do seymu, *woyskiem ob-sadzony zostanie*. Za tą uchwałą głosowało 12 kantonów i półkantony Ausser-Szwyc kaina bazylejska i Apenzell - Inner-rhoden. Kantony Uri Unterwalden Schafhuza i Wal-lis, zatrzymały sobie protokół otwarty, również arystokratyczne półkantony Inner-Schwyz i miasto Bazylea. — Szwaycarskie wojsko stoi w pogotowiu do wkroczenia do kantonn Neufchatel,

A N G L I A

Londyn 4 Września.

Gazeta *Times* donosi, że dowódcy pojedynczych korpusów miguelistowskich otrzymać mieli od Don Miguela rozkazy, aby wszędzie z największą surowością postępowali. Marszałek Bourmont który swojemu wojsku kazał ndać się w pochód ku Santarem, miał oświadczyć, iż z Portugallii uczyni drugą Wandę; pismo to obsta je z resztą przy tém twierdzeniu, iż niema się czego lękać ataku Bourmonta na Lizbonę, ponieważ duch wojska Donny Maryi jest wybor ny, a roboty fortyfikacyjne koło Lizbony już są dostatecznymi do uczynienia niepodobnym wszelkiego napadu.

Kardynał patriarchy Lizboński wydał d. 30 lipca z swojego pałacu da Junqueira, list pasterski na korzyść Donny Maryi do wszelkiego duchowieństwa, i do wszystkich wier nych swojej patriarchy; wzywa ich w tymże w dobitnych wyrazach, aby się zgromadzali pod chorągwie prawej królowey; ob-sadził on także wszystkie parafie nowemi plebanami, w miejsce tych którzy wyszli z Lizbony z księciem Cadaval.

Francuzcy officerowie w wojsku Don Miguela zatknęli białą kokardę i wyraźnie oświadcza ją, że za Don Carlosa w Hiszpanii i Henryka V. we Francyi walczyć są gotowi że to nierozłączna ich jest sprawa.

F R A N C Y A

Paryż 5 Września.

Znaczna liczba mieszkańców w Hawrze odegrała świetną serenadę królowey Donie Maryi, przyczem Pan Expert ozdobiony krzyżem lipcowym miał do królowey mowę i życzenia mieszkańców złożył. — Xiężna Braganza dziękowała imieniem królowey, swoim własnem i Don Pedra.

Że *Monitor* względem uznania Dony Maryi nic nie nmieścił, były przyczyną dwie okoliczności: ponieważ to uznanie chcą ogłosić po opuszczeniu Francyi przez Donę Maryą i ponieważ to zależeć będzie od układów w Cherbourg, czyli Don Pedro ustąpi z widowni polityczney, jak sobie tego życzą gabinety paryzki i londyński. — Anglii uznanie brzmi tylko dla Dony Maryi nie dla teraźniejszy rejeneyi. Czyli to ociąganie się Lndwika Filipa spowodowały niekorzystne układy względem zaślubienia Dony Maryi, o tem wcale nie wątpi, gdyż każdy wie jak dalece przykro musi być tej dynastyi, jeżeli się jej Portugalia wymknie, zwłaszcza że Francya do przywrócenia Dony Maryi na tron tak wiele się przyczyniła.

W skutek narady księcia Broglie z jenerałem Fabvier, w tych dniach odprawionej, miały być cofnięte rozkazy, do opuszczenia przez nasze wojsko kraju greckiego.

Donoszą z Rzymu, iż księżna Berry będzie tam oczekiwać odpowiedzi P. dela Ferronays; słyhać albowiem, iż Panu Cbateaubriand oie powiodło się wcale przywieść do skutku pojednanie między tą księżną i rodziną karola X. do czego ma znowu polecenia P. de la Ferronays. Xiężna Berry była z odwiedzinami u papieża, i otrzymała już w przód odwiedziny od kardynała stanu, gubernatora Rzymu, i innych kardynałów. Dla zrobienia kolei żelazney z Paryża do Strasburga i Havre, tworzy się towarzystwo, które już znaczne kapitały zebrało. Pochlebiam tu sobie, że niemieckie państwa na ówczas doprowadzą do skutku projekt połączenia Renu z Dunajem. Znajduje się teraz pod Strasburgiem okręt reński *Lafayette* nazwany.

W ministerialnym *Journal de Paris* czytamy co następuje: „Publiczna uwaga zwrócona po części na Szwaycaryą, nie spnściła. z oczu spraw Portugalskich Dom Braganza doznaje dziwnego losu. Podczas gdy Don

Pedro zatknięciem zwyciężkich chorągwi tron swej córce przywraca i swobodne prawa nadaje, rząd w Rio-Janeiro ogłasza go nieprzyjacielem kraju, którym jego jeszcze małoletni syn włada. Na jednej stronie Oceanu przyjmują go, jako dawcę konstytucji, na drugiej uzbrają się przeciw niemu jako mniemanemu twórcy kontra-rewolucji do obalenia praw brazylijskich zmierzającej Historia mało przedstawia przykładów takiej sprzeczności. Izba brazylijska przedsięwzięła sprężyste środki przeciw restauracji. Powrót do Brazylei jest Don Pedrowi z większą surowością zabroniony, niżeli starszej linii Burbonów powrót do Francji.

Umarł tu Pan Evariste Darnonin, jeden z dawniejszych pracowników przy periodycznej prassie. Miał on udział w redakcji *Minerwy*, dziennika opozycyjnego pod restauracją, i był długi czas współpracownikiem dziennika *Constitutionnel*.

Rząd wysłał inżynierów do Grenoble z poleceniami, aby fortyfikacje tego miasta z jak największą gorliwością kończyli.

Zapewniają, że P. Chateaubriand odjechał do Rzymu, gdzie ma się zjechać z księżną Berry.

Wczoraj powrócił książę Orleana do obozu pod Compiègne.

Hrabia Pozzo di Borgo wysłał dziś depesze do Wiednia, Petersburga i Madrytu. Z Hiszpanii przybył dziś goniec, listy z 30 z. m. które przywiózł donoszą, że Bousmont stanął w bliskości Lizbony, i że miał zamiar uderzyć d. 1 t. m. na Lizbonę.

BELGIA.

Bruxella 4 Września.

Tutejszy *Monitor* zawiera następujące ogłoszenie Pana Nothomb jeneralnego sekretarza, wydane w imieniu ministra spraw zagranicznych: »Rząd został zawiadomiony, że JK Mość Król Szwedzki, dowiedziawszy się o przyjacielskim sposobie myślenia, z jakim postępowano z szwedzkimi okrętami w portach belgijskich, raczył rozporządzić, aby wszystkie do królestwa belgijskiego należące okręty z swemi ładunkami, przybywające do portów szwedzkich, nie podlegały na przyszłość żadnemu wyższemu opłatom, tylko takim jakim podlegają okręty i ładunki szwedzkie.

Pisma tutejsze udzielają teraz list, który Papież Grzegorz XVI d. 3 grudnia 1832 r.,

przy sposobności poselstwa vice-hrabiego Ch. Vilain XIV przesłał do króla Leopolda. List ten, według istotnej swej treści brzmi jak następuje. »Byliśmy dobrze przekonani, iż lud Belgów, nawet w pośród najtrudniejszych okoliczności, w jakich się znajdował, nie wzruszenie trwać będzie, w owej skromnej uległości i tem przywiązaniu do środkowego punktu katolickiego zjednoczenia, czego tylekrotnie w każdym razie dawało dowody. Lecz głęboko żałując, byliśmy nad stanem stosunków, który, jakto sami wyrekli, był przyczyną, iż dotąd pozbawieni byliśmy względem nas poświadczenia w sposobie myślenia Waszej Królew. Mości. Trzy listy wręczone nam teraz, zarazem od W. K. M. uwołniły nas od tej niespokojności. Gdy albowiem daniel N. Pan dostateczne dowody narodowi, którego jesteś przewodnikiem, o przychylności swojej do wiary katolickiej, nieskończone zostaliśmy uradowani, tem bardziej, gdy nam W. K. M. donosisz, iż, ledwie ozdobiony królewską władzą, pragnąłeś, przez wysłanie swojego posła, wznowić z świętą stolicą przyjacielskie związki, które przez liczne wypadki przerwane zostały, i że W. K. M. teraz, gdy wszelkie przeszkody ustały, pospieszasz swoje życzenia uskutecznić, i dla tego nas i naszą stolicę wysłałeś nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra, naszego wielce ukochanego syna, szlachetnego vice hrabi Vilain XIV, który zupełnie godnym jest zaufania, jakie w nim pokładamy obydway. — Jeszcze inny dowód przychylności W. K. M. z naszą w Chrystusie ukochaną córką, Ludwiką córką naszego w Chrystusie ukochanego syna Ludwika Filipa króla francuzów. Odpowiadamy W. K. M., iż rzeczywiście nikt więcej jak my, nie pragnie szczęścia i błogosławieństwa dla rządu W. K. M. i że nikt o tę łaskę gorętszych modłów niebłaga Pana Zastępow.

Marszałek Maison przejeżdżał wczoraj tędy; zabawiwszy krótko w pałacu P. Latour-Maubourg udał się niezwłocznie w dalszą podróż do Paryża. (G. P. S.)